

Magtens tredeling:

- 1) Udøvende magt
- 2) Lovgivende magt
- 3) Dømmende magt

EU's politiske system afviger fra den rene magtdelingslære

Lovgivende magt

EU's 2-kammersystem:

Ministerrådet - repræsenterer staterne

Europa-Parlamentet (EP) – repræsenterer borgerne

EP's rolle afhænger af beslutningsmetoden for direktiver og forordninger:

- **Høringsproceduren: EP høres blot. Betydningen af denne procedure har været helt dominerende, men er faldende.**
- **Proceduren om fælles beslutningstagen: EP har samme indflydelse som MR. Betydningen af denne procedure er voksende. I reformtraktaten kom 75 % af alle samarbejdsområder herunder.**

Flertal eller enstemmighed?

Europa-Parlamentet:

I EP stemmes altid i forbindelse med vedtagelse af EU-lovgivning m.v.

Ministerrådet:

I MR er der i princippet stadig flere afgørelser med kvalificeret flertal (2/3 af medlemslandenes stemmer).

MEN: stadig mange områder med enstemmighed + stadig en eksisterende konsensusnorm.

Afstemninger er alene noget, som truer i baggrunden.

Europa-Parlamentets magt (empirisk)

Nøgleforklaringen på EP's magt er, om MR accepterer EP's ændringsforslag.

Og MR accepterer EP's ændringsforslag, hvis også Kommissionen accepterer dem.

Konklusion: Kommissionen bestemmer EP's magt.

Over tid har EP oplevet en strategisk udvidelse af magten.

Beslutningsproces/administrativ proces:

Kommissionen (fremsættelse); derefter kommer:

- EU-landenes administration (forberedelse)**
- arbejdsgrupper i Bruxelles (behandling)**
- Coreper (behandling)**
- Ministerrådet (vedtagelse)**
- Europa-Parlamentet (vedtagelse)**
- EU-landenes administration (implementering af EU-love)**
- Komitologi-komiteer (kontrollerer Kommissionens administration af EU-lovene)**

Lobbyisme på alle trin.